

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Libellvs Episcoporvm Provinciae Leoni Papae Oblatvs. De renouando
ecclesiae Arelatensis priuilegio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

EPISTOLA CVII.

LEONIS PAPÆ I.

AD RAVENNIVM ARELATENSEM.

Vt Petronianum vagum, qui se Leonis diaconum iactabat, excommunicet.

Dilectissimo fratri Rauennio Leo.

CIRCUMSPECTVM te volumus esse, atque sollicitum, ne quid sibi plectenda possit vindicare præsumptio: quæ cum aditum falsa subreptione repererit, ad maiorem se temeritatem nomine vsurpata dignitatis extendit. Petronianum quemdam vagum, & semper erronem, certa nos clericorum tuorum suggestione didicimus, per Gallias se nostrum esse diaconum iactitasse, & sub huius honoris obtentu diuersas eius prouinciæ ecclesias circuire. Cuius audaciæ tam nefandæ dilectionem tuam, frater carissime, ita volumus obuiare, vt eum, admonitis etiam totius prouinciæ episcopis, in sua falsitate detectum, ab omnium ecclesiarum communione, ne vltius hoc vsurpet, expellas. Deus te incolumem custodiat, frater carissime. Data sub die septimo Kalendas Septembris, Asterio & Protogene viris clarissimis consulibus.

LIBELLVS

EPISCOPORVM PROVINCIAE

LEONI PAPÆ OBLATVS.

De renouando ecclesiæ Arelatensis priuilegio.

Preces missæ ab vniuersis episcopis metropolis Arelatensis ad Leonem papam.

MEMORES quantum honoris & reuerentiæ beatissimæ sedis apostolicæ, cui vos Dominus noster Iesus Christus pro meritis sanctitatis voluit præsidere, semper debitum fuerit, semperque debeatur, ordinationem,

qua sanctus frater & coepiscopus noster Rauennius in ciuitate Arelate, post transitum beatæ recordationis Hilarii episcopi, concordatibus omnium votis ad summum pontificium Domino fauente prouectus est, missis continuo literis apostolatui vestro indicare curauimus. Quibus a beatitudine vestra tanta dignatione & caritate fuisse responsum, immensas gratias agimus, etsi tantas, quantas debemus, referre non possumus. Notum licet nobis ante iam fuerit, prædictum sanctum fratrem & coepiscopum nostrum maxime coronæ vestræ gratiam morum suorum mansuetudine & sanctitate meruisse: perceptis nunc tamen beatitudinis vestræ literis, quanta eum caritate complectamini, euidenter agnouimus. Vnde præmissis officii, quæ apostolatui vestro iure debentur, suggestionem nostram, quæ iustitiæ partibus fungitur, audiendam a corona vestra minime dubitamus. Quippe cum non aliqua noua institui, sed prisca per vos optamus & antiqua reparari. Nec enim iustum est, vt honorem eius, quem vt probauimus impense diligitis, illa res minuat, quæ pietatem vestram alte offendit. Et sane manifestum est ecclesiæ Arelateni diuinæ gratiæ fauorem adesse, cui talem habere contigit sacerdotem, per quem priuilegia dignitatis antiquæ, quæ dolebat sibi pro tempore diminuta, gauderet in perpetuum recentioribus apostolicæ sedis auctoritatibus reformata. Omnibus etenim Gallicanis regionibus notum est, sed nec sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ habetur incognitum, quod prima intra Gallias Arelatenis ciuitas missum a beatissimo Petro apostolo sanctum Trophimum habere meruit sacerdotem, & exinde aliis paulatim regionibus Galliarum bonum fidei & religionis infusum, priusque alia loca ab hoc riuo fidei, quem ad nos apostolicæ institutionis fluenta miserunt, meruisse manifestum est sacerdotes, quam Viennensem ciuitatem, quæ sibi nunc impudenter ac notabiliter primatus exposcit indebitos. Iure enim ac merito ea vrbs semper apicem sanctæ dignitatis obtinuit, quæ in sancto Trophimo primitias nostræ religionis prima suscepit, ac postea intra Gallias hoc, quod diuino munere fuerat consecuta, studio doctrinæ salutaris effudit. Cuius honoris obtentu, ecclesiam Arelatensem omnes decessores, prædecessoresque

nostri, velut matrem debito semper honore coluerunt, tenentesque traditionem totam, ab hac sibi ciuitatis nostræ sede episcopos postularunt. Ab huius ecclesiæ sacerdote tam decessores nostros, quam nos ipsos, constat in summum sacerdotium donante Domino consecratos. Quam quidem antiquitatem sequentes prædecessores beatitudinis vestræ, hoc quod erga priuilegia Arelatensis ecclesiæ institutio vestra tradiderat, promulgatis, sicut & scrinia apostolicæ sedis procul dubio continent, auctoritatibus confirmarunt: credentes plenum esse rationis atque iustitiæ, vt sicut per beatissimum Petrum apostolorum principem sacrosancta ecclesia Romana teneret supra omnes totius mundi ecclesias principatum, ita etiam intra Gallias Arelatensis ecclesia, quæ sanctum Trophimum ab apostolis missum sacerdotem habere meruisset, ordinandi pontificium vindicaret. His secundum religionem vtitur priuilegiis ecclesia memorata. Ceterum multa sunt, quibus secundum instituta principum cunctis intra regiones nostras ciuitatibus præferatur. Hæc in tantum a gloriosissimæ memoriæ Constantino peculiariter honorata est, vt ab eius vocabulo præter proprium nomen, quo Arelas vocatur, Constantina nomen acceperit. Hanc clementissimæ recordationis Valentinianus & Honorius fidelissimi principes specialibus priuilegiis, & vt verbo ipsorum vtamur, matrem omnium Galliarum appellando decorarunt. In hac vrbe, quicumque intra Gallias ex tempore prædictorum ostentare voluit insignia dignitatis, consulatum suscepit & dedit. Hanc sublimissima præfectura, hanc reliquæ potestates, velut communem omnibus patriam semper inhabitant. Ad hanc ex omnibus ciuitatibus multarum vtilitatum causa concurritur. Et plane ita sibi erga priuilegia memoratæ, vel ecclesiæ, vel ciuitatis diuina, vt credimus, dispensatione omnia consenserunt, vt semper sicut ecclesia Arelatensis intra Gallias primatum in sacerdotio antiquitatis merito, ita etiam ciuitas ipsa principatum in sæculo opportunitatis gratia possederit. Vnde factum est, vt non solum prouinciæ Viennensis ordinationem, sed etiam trium prouinciarum, contemplatione sancti Trophimi, sicut & sanctorum prædecessorum vestrorum patefa-

Etum sibi testatur auctoritas, Arelatensis ecclesiæ sacerdos ad sollicitudinem semper suam curamque reuocarit. Cui id etiam honoris dignitatisque collatum est, ut non tantum has prouincias potestate propria gubernaret, verum etiam omnes Gallias, sibi apostolicæ sedis vice mandata, sub omni ecclesiastica regula contineret. His itaque omnibus intimatis, & in notitiam beatitudinis vestræ fideli assertionem perlatis, quæsumus & obsecramus coronam sanctimoniam vestræ per nomen Domini nostri Iesu Christi, qui in vobis iustitiam, patientiam, tranquillitatem, & bona totius sanctitatis ac perfectionis elegit, & per beatissimum apostolum Petrum, quem vita & conuersatione vestra nobis diuino munere redditum credimus, ut quidquid Arelatensis ecclesiæ (sicut superius indicauimus) vel ab antiquitate suscepit, vel postea auctoritate sedis apostolicæ vindicauit, id omne ad suum pontificium reuocare eiusdem ecclesiæ sacerdotem beatitudinis vestræ auctoritas in perpetuum mansura præcipiat. Ipsi autem, vel officiorum causa, vel huius legationis obtentu, sanctimoniam vestræ nos præsentassemus aspectibus, nisi alios infirmitas, alios anni præsentis penuria ab hac votorum nostrorum cupiditate reuocasset. Sed confidimus in Domino Iesu Christo, qui precibus & desideriis nostris effectum promptissimæ pietatis vestræ præstitit, quod qui nunc legationis officio fraudamur, gratiarum postea referendarum per nosmetipsos actione fungemur.